

Zempléni Múzsza

Madár János

Arcunkból virág lesz

Az idő véget ér bennünk.
Megtörténik velünk is a csönd,
szemhéjak ítélete. Arcunkból
virág lesz vagy fekete föld.
Az utolsó tavasz törékeny vére.
Hiába menekülsz gyermekek
arca mögé. Tekintetedből
kiűzetik a fény. És az éjszaka
hatalmas rögöket görget
rád. Hogy a rend nyirkos
enyészeete épüljön tovább.

Szólnék hozzád a fényvel

Ajkadig emelném a hajnalt.
Szülőföldünk harmattól megtisztult
kincseit. Gyűjteném egybe fûszálak
élein szivárgó tájszólásainkat.
Szólnék hozzád a fényvel,
tavaszra kitárt ég anyanyelvén.
Csak mélyülne szívünkbe
a tenger. A végtelennel tündökölve
élnék fölgyújtott csillagok között.